

Samuel Barber

(1910 – 1934)

To be sung on the water

Beautiful, my delight,
Pass, as we pass the wave.
Pass, as the mottled night
leaves what it cannot save,
scattering dark and bright.

Beautiful, pass and be
less than the guiltless shade
to which our vows were said.
Beautiful, my delight,
Beautiful, less than the sound of the oar
to which our vows were made.
Less than the sound of its blade
dipping the stream once more.
Beautiful, my delight.

Mooi, mijn verrukking,
Ga voorbij, terwijl wij de golf voorbijgaan
Ga voorbij, terwijl de gevlekte nacht
achterlaat wat ze niet kan reden,
licht en donker verspreidend.

Mooi, ga voorbij en wees
minder dan de schuldeuze schaduw
waartegen we onze beloften uitspraken.
Mooi, mijn verrukking,
Mooi, minder dan het geluid van de roeiriem
waartegen we onze beloften maakten.
Minder dan het geluid van zijn blad
Dat nogmaals in de stroom plonst.
Mooi, mijn verrukking.